UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

D[omi]nica. vj. post pe[n]th. Jntroi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

non reddentes malum ꝑ ma/
lo: vel maledictum pro male/
dicto: ſed econtrario benedi/
cẽtes: quia in hoc vocati eſtis
vt benedictionem hereditate
poſſideatis. Qui enim vult vi
tam diligere ⁊ videre dies bo
nos: coerceat linguam ſuã a
malo: ⁊ labia eius ne loquan/
tur dolum. Declinet autem a
malo: ⁊ faciat bonum: ingrat
pacem ⁊ ſequatur eam: quia
oculi domini ſuper iuſtos: et
aures eius in preces eorum.
Uultus autem domini ſuper
facientes mala. Et quis eſt q
vobis noceat: ſi boni emulato
res fueritis? Sz ⁊ ſi qd pati/
mini ꝓpter iuſticiam bti. Ti/
morẽ autẽ eoꝝ ne timueritis
vt nõ ↄturbemini. Dñm autẽ
xp̃m ſanctificate in cordibus
vr̃is. Gradu. Protector noſter
aſpice deus. ⁊ reſpice ſup ſeruos
tuos. ℣. Dñe deꝰ virtutũ: exau/
di pces ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. ℣.
Dñe in virtute tua letabitur rex
⁊ ſup ſalutare tuum exultabit ve
hemẽter. Scđm matth. v. ca.

In illo tpe: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Amẽ di/
co vobis: niſi abũdauerit iu/
ſticia vr̃a plus q̃z ſcribarũ ⁊
phariſeoꝝ: nõ intrabitis in re/
gnũ celoꝝ. Audiſtis q2 dictuz
eſt antiqs. Nõ occides. Qui
aũt occiderit: reꝰ erit iudicio.
Ego aũt dico vob: q2 ois qui
iraſcit̃ fratri ſuo: reus erit iu/
dicio. Qui autẽ dixerit fratri
ſuo racha: reꝰ erit ↄcilio. Qui
aũt dixerit fatue: reus erit ge
henne ignis. Si ergo offers
munus tuũ ad altare: ⁊ ibi re
cordatus fueris q frater tuꝰ
hz aliqd aduerſuz te: relique
ibi munus tuũ añ altare: ⁊ va
de prius recõciliari fratri tuo
Et tũc veniẽs offeres munꝰ tu
uz. Offer. Bñdicã dñm q mihi
tribuit intellectũ ꝓuidebã deum
in ↄſpectu meo ſemꝑ quoniaz a
dextris eſt mihi ne commouear.

Propitiare dñe Secre.
ſupplicatiõibus nr̃is: ⁊
has oblatões famuloꝝ famu
larũq3 tuaruz benignus aſſu/
me: vt qđ ſingl'i obtulerũt ad
honorẽ nois tui: cũctis ꝓficiat
ad ſalutẽ. Per. Cõio. Unam
petij a dño hãc reqram: vt inha
bitem in domo dñi oibꝰ diebus
Uos Poſtcõ. vite mee.
Q celeſti dñe dono ſacia/
ſti: p̃ſta q̃s: vt a noſtris mũde/
mur occultis: ⁊ ab hoſtiũ libe/
remur inſidijs. P. Dñica. vj.
poſt pẽth. Introi.

Dominus fortitudo
plebis ſue: ⁊ ꝓtector
ſalutariũ xp̃i ſui eſt:
ſaluũ fac pplm tuũ dñe: ⁊ bene/

dic hereditati tue: ⁊ rege eos vſqꝫ in ſeculum. Ps. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne ſileas a me neq̃ taceas a me ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacũ. ℣. Glia. Orõ.

Deus virtutũ cui⁹ eſt totũ qđ eſt optimũ: inſere pectorib⁹ nr̃is amorē tui nois ⁊ preſta in nobis religiõis augmētum: vt que ſũt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per.

Epl̃a ad romanos. vj. caplo.

Fratres: Quicũqꝫ baptizati ſum⁹ in xp̃o ieſu: in morte ipſi⁹ baptizati ſumus. Cõſepulti enim ſumus cũ illo p baptiſmũ in mortez vt quõ ſurrexit xp̃s a mortuis p gloriã pr̃is: ita ⁊ nos in nouitate vite ãbulem⁹. Si eni cõplãtati facti ſumus ſilitudini mortꝫ ei⁹: ſimul ⁊ reſurrectionis erim⁹. Hoc ſciētes qꝫ vet⁹ hõ nr̃ ſimł crucifix⁹ eſt: vt deſtruał corp⁹ pcti: vt vltra nõ ſeruiam⁹ pctõ. Qui eniꝫ mortuus eſt: iuſtificat⁹ eſt a pctõ. Si ãt mortui ſum⁹ cũ xp̃o: credim⁹ qꝫ ſimul etiã viuem⁹ cũ ipſo. Sciētes qꝫ xp̃s reſurgēs a mortuis iam nõ moriꝛ mors illi vltra nõ dñabiꝛ. Qđ eniꝫ mortuus eſt pctõ: mortuus eſt ſemel. Qđ ãt viuit: viuit deo. Ita ⁊ vos: exiſtimate vos mortuos qdē eſſe pctõ: viuētes ãt deo. In xp̃o ieſu dño noſtro.

Građ. Cõuertere dñe aliquãtulũ: ⁊ depcare ſup ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a generatiõe ⁊ pgenie. A lla. ℣. In te dñe ſperaui nõ cõfũdar in eternũ in tua iuſticia libera me ⁊ eripe me: inclina ad me aurē tuam: accelera vt eripias me. Scđm marcũ. viij. ca.

In il. tpe: Cũ turba mlta eſſꝫ cũ ieſu nec haberēt qđ mãducarēt cõuocatꝫ diſcipl'is ait illis: Miſereor ſup turbã: qꝫ ecce iã triduo ſuſtinent me: nec hñt qđ mãducēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos i domũ ſuã deficiēt in via. Quidã eniꝫ ex eis đ lõge venerũt. Et rñderũt ei diſcipuli ſui: Vñ iſtos qs poterit hic ſaturare panib⁹ in ſolitudie? Et int'rogauit eos: Quot pães habetꝫ? Qui dixeꝛt: Septeꝫ. Et pcepit turbe diſcũbē ſup terrã. Et accipiēs ſeptē panes gr̃as agēs fregit: ⁊ dabat diſcipul' ſuis vt apponerēt: et appoſueꝛt turbe. Et habebãt piſciculos paucos: ⁊ ipos bñdixit: ⁊ iuſſit apponi: ⁊ mãducauerũt: ⁊ ſaturati ſũt. Et ſuſtulerũt qđ ſupauerat đ fragmētis ſeptē ſportas. Erãt ãt q mãducauerãt q̃ſi q̃ttuor milia: ⁊ dimiſit eos. Offer. Perſi

ce greſſus meos in ſemitis tuis
vt nõ moueant̃ veſtigia mea: in/
clina aurẽ tuã: ⁊ exaudi verba
mea mirifica miſericordias tuas
q ſaluos facis ſperãtes ĩ te dñe.
PRopitiare dñe Secre.
ſupplicatiõibus nr̃is: ⁊
has ppl'i tui oblationes beni
gnus aſſume: ⁊ vt nullius ſit
irritũ votũ: nullius vacua po
ſtulatio: p̃ſta q̃s: vt qd̃ fideli/
ter petim⁹: efficaciter ꝯſequa
mur. Coio. Circuibo ⁊ imola/
bo in tabernaculo ei⁹ hoſtiaꝫ iu/
bilatiõis: cantabo ⁊ pſalmum di
cam domino. Poſtcõio.
REpleti domine muneri
bus tuis tribue queſumus: vt
eoꝝ emũdemur effectu ⁊ mu
niamur auxilio. Per. Dñi
ca. vij. poſt penthe. Introit⁹.
OMnes gẽtes plaudi
te manibus: iubilate
deo in voce exultati/
onis. Ps. Quoniam
dominus excelſus terribilis rex
magnus ſuper omnes deos. ℣.
DEus cu Oratio. Gloria.
ius ꝓuidentia in ſui di/
ſpoſitiõe nõ fallitur: te ſuppli
ces exoramus: vt noxia cũcta
ſubmoueas: ⁊ oia nobis pro/
futura concedas. Per. Ep̃la
ad romanos. vj. capl'o.
FRẽs: Humanũ dico ꝓ/
pter ĩfirmitatẽ carnis vr̃e. Si
cut eni exhibuiſtis mẽbra vr̃a
ſuire imũdicie: et iniq̃tati ad
iniq̃tatem: ita: ⁊ nũc exhibete
mẽbra vr̃a ſuire iuſticie in ſã
ctificationẽ. Cũ eni ſerui eſſe/
tis peccati: liberi fuiſtis iuſti/
cie. Quẽ ergo fructũ habuiſtis
tũc in illis: in q̃bus nũc erube
ſcitis? Nã finis illoꝝ mors ẽ.
Nũc vo liberati a pctõ: ſerui
aũt facti deo: habetis fructũ
veſtrũ in ſãctificationẽ: finẽ
vo vitã eternã. Stipẽdia enĩ
peccati mors. Gr̃a aũt dei vi/
ta eterna. In xp̃o ieſu dño no
ſtro. Grad. Uenite filij audite
me: timorem dñi docebo vos. ℣.
Accedite ad eũ ⁊ illuminamini ⁊
facies veſtre nõ cõfũdent̃. Alla.
℣. Oẽs gẽtes plaudite manibus
iubilate deo in voce exultatiõis.
Scd̃m mattheũ. vij. ca.
IN illo tempe: Dixit ie/
ſus diſcipulis ſuis. Atendite
a falſis ꝓphetis: qui veniunt
ad vos in veſtimẽtis ouium:
intrinſecus autem ſũt lupi ra
paces. A fructib⁹ eoꝝ cogno/
ſcetis eos. Nũquid colligunt
de ſpinis vuas: aut de tribulis
ficus? Sic omnis arbor bona
fruct⁹ bonos facit. Mala aũt
arbor: fruct⁹ malos facit. Nõ
poteſt arbor bona fruct⁹ ma/
los facere: neq; arbor mala
fruct⁹ bonos facere. Oĩs ar/